

25 та си отидохъ. А той влѣзе та застанъ прѣдъ господаря си. И рече му Елисей: Отъ дѣ, Гіезіе? А той рече: Рабъ-тъ ти не е ходилъ никждѣ. И рече му: Не бѣ ли отишло сърдце-то ми съ тебе, когато си върнъж чловѣкъ-тъ отъ колесницъ-тъ си да тя посрѣщне? Врѣме ли е да земешъ сребро, и да земешъ дрехы, и маслины, и лозия, и овцы, и говеда, и рабы, 26 и рабыни? Заради това проказа-та на Немана ꙗще ся залѣни за тебе, и за сѣмѣто ти въ вѣкъ. И излѣзе отъ лице-то му ꙗпроказенъ като снѣгъ.

ГЛАВА 6.

1 И ꙗрекохъ пророчески-тъ сынове на Елисея: Ето сега, мѣсто-то, въ което ный живѣемъ прѣдъ тебе, тѣсно е за насъ. 2 Нека отидемъ, молимъ, до Иорданъ, и отъ тамъ да земемъ всякой по еднъ гредъ, и да си направимъ тамъ мѣсто дѣто да живѣемъ. А той рече: Идѣте. И рече единый: Благоволи, молижъ, да дойдешъ съ рабы-тъ си. И рече: Ще дойдъ. И отиде съ тѣхъ. И като отидохъ при Иорданъ, 3 сѣчехъ дърва, И като свалаше единъ-тъ гредъ-тъ, паднъж желѣзо-то въ водъ-тъ: и извика, и рече: О, господарю! и то бѣше заемнжто! А чловѣкъ-тъ Божій рече: Дѣ паднъж. И показа му мѣсто-то. Тогазъ ѡтсѣче едно дърво, та хвърли 4 тамъ: и желѣзо-то исплава. И рече: Зѣми си го. И просрѣрѣ рѣкъ-тъ си, та го зѣ. 5 А Сирийскій-тъ царь ратоваше противъ Израила, и направи свѣтъ съ рабы-тъ си, и рече: На едикое и на едикое мѣсто ще расположъ станъ-тъ си. И проводи чловѣкъ-тъ Божій на Израилевъ-тъ царь, и рече: Упази ся да не прѣминешъ това мѣсто, защото Сирияни-тъ нападнъж хъ тамъ. И проводи Израилевъ царь на мѣсто-то, което му рече чловѣкъ-тъ Божій и заръча за него; и упаси ся отъ тамъ не единъждъ, нито дваждъ. 6 И смуги ся сърдце-то на Сирийскій-тъ царь за това нѣщо: и свыка рабы-тъ си, та имъ рече: Не щете ли да ми извѣстите, кой отъ наши-тъ е къмъ Израилевъ-тъ царь? И рече единъ отъ рабы-тъ му: никой, господарю мой царю; но Елисей пророкъ-тъ, който е въ Израиль, извѣщава на Израилевъ-тъ царь думы-тъ, които говорншъ въ клѣтъ-тъ на ложницъ-тъ ж си. И рече: Идѣте, та виждѣте дѣ е, за да проводжъ да го хванжтъ. И извѣстихъ му, и рекохъ: Ето ꙗвъ Доеанъ е. 7 И проводи тамъ коніе, и колесницы, и велико воинство, които дойдохъ прѣвъ

15 ноцъ, та обыколихъ градъ-тъ. И когато станъ на утринъ-тъ слуга-та на чловѣкъ-тъ Божій, та излѣзе, ето, войска бѣше обыколила градъ-тъ съ коніе и колесницы: и рече му слуга-та му: Ахъ, господарю! какво ще правимъ? А той рече: Не бой ся; защото ꙗповече сж онѣзи които сж съ насъ нежели онѣзи които сж съ тѣхъ. И помоли ся Елисейей, и рече: Господи, отвори, молижъ ся, очи-тъ му, за да види. И отвори Господъ очи-тъ на слугъ-тъ, та видѣ: и ето, гора-та бѣ пълна ѡ съ коніе и колесницы огненны 16 около Елисея. И когато слѣзохъ къмъ него *Сирийци-тъ*, помоли ся Елисейей Господу, и рече: Порази, молижъ ся, тѣзи людіе съ съ слѣпотъж. И ꙗпорази ги съ невидѣние, споредъ слово-то на Елисея. И рече имъ Елисейей: Не е тойзи пѣтъ, нито тойзи градъ: дойдѣте вслѣдъ мене, и ще вы заведъ при чловѣкъ-тъ которого търсите. И отведе ги въ Самаріѣж. И когато дойдохъ въ Самаріѣж, рече Елисейей: Отвори, Господи, очи-тъ на тѣзи, да гледать. И отвори Господъ очи-тъ имъ, та видѣхъ: и ето, бѣхъ въ срѣдъ Самаріѣж. 17 И като ги видѣ Израилевъ-тъ царь, рече на Елисея: Да поразж ли, да поразж ли, отче мой? А той рече: Не поразявай: поразилъ ли бы ты онѣзи които си плѣнилъ съ мечъ-тъ си и съ лжкъ-тъ си? ꙗТури хлѣбъ и водъ прѣдъ тѣхъ, и да яджтъ, и да пїѣжтъ, и да отиджтъ при господаря си. И тури прѣдъ тѣхъ много ястіе: и като ядохъ и шихъ, пунжжъгы, та отидохъ при господаря си. И ꙗне дойдохъ вече Сирийскы-тъ пѣлкове въ земѣ-тъ на Израиль. 18 А слѣдъ това, Венададъ Сирийскій царь събра всичко-то си воинство, и възлѣзе, та обсади Самаріѣж. И станъ голѣмъ гладъ въ Самаріѣж: и ето, обсаднхъ ѣж, додѣто глава ослова ся продаде за осмдесеть сребрника, и четвъртъ-та на единъ кавъ ꙗхарейонимъ за петъ сребрника. 19 И като заминуваше Израилевъ-тъ царь по стѣнъ-тъ, една жена извика къмъ него, и казваше: Помогни, господарю мой царю. А той рече: Ако ти Господъ не помогне, отъ дѣ ще ти помогнъ азъ? да ли отъ гумно-то, или отъ жлебъ-тъ? И рече ѣ царь-тъ: Що имашъ? А тя рече: Тая жена ми рече: Дай сына си, да го извѣдемъ днесъ, а утрѣ ще извѣдемъ мой-тъ сынъ. И ꙗсварихмы мой-тъ сынъ, та го извѣдохмы: и рекохъ ѣ на утрѣшний-тъ день: Дай сына си, да го извѣдемъ: а тя скры сына си. И като чу царь-тъ думы-тъ на женъ-тъж, ꙗраздра дрехы-тъ си: и

м 1 Тим. 6; 10.
и Исх. 4; 6. Числ. 12; 10. Гл. 15; 5.

а Гл. 4; 38.
б Гл. 2; 21.
в Быт. 37; 17.
г 2 Лѣт. 32; 7. Псал. 55; 18.
Рим. 8; 31.

д Гл. 2; 11. Псал. 34; 7. 68; 17. Зѣх. 1; 8. 6; 1—7.
е Быт. 19; 11.
ж Рим. 12; 20.
з Гл. 5; 2. Ст. 8; 9.

* Глѣбъво гной, *спротивно единъ видъ сочиво.*
и Лев. 26; 29. Втор. 28; 53; 57.
і 3 Цар. 21; 27.